

Herezje Kulty Sekty

Akupunktura

Ważne jest, by już na początku zaznaczyć, że akupunktura narodziła się w Chinach, w tamtejszych realiach i kulturze. Na Wschodzie, a szczególnie w Chinach, wszyscy wierzyli w działanie duchów lub w obecność duchowych sił w otaczającym człowieka wszechświecie. W rozdziale tym będziemy więc odwoływać się do niektórych chińskich lub wschodnich pojęć lub systemów, takich jak taoizm, Yin i Yang i tym podobnych. Każde z tych pojęć będzie właściwie zdefiniowane. Przejdźmy więc już teraz do krótkiej analizy zjawiska akupunktury.

Krótką historia

Sam termin wywodzi się z dwóch słów: "acus" oznacza igłę, a "punctum" ukłucie lub wbijanie. Akupunktura zatem to wkłuwanie igieł w skórę. W dzisiejszych czasach wielu lekarzy na całym świecie posługuje się tą techniką w swej medycznej praktyce.

Rzeczywistych początków akupunktury należy jednak poszukiwać około 5000 lat temu, w czasach cesarza Huang Ti. Zaczął on zastanawiać się, dlaczego w przeszłości ludzie żyli znacznie dłużej, podczas gdy w jego czasach okres średniego życia skrócił się już do połowy. Rozpoczął więc badania, które miały na celu znalezienie przyczyny występowania chorób i przedwczesnej śmierci. Doprowadziły go one do odkrycia, które uznał za uniwersalną zasadę: Tao czyli siła życia wszechświata, przepływa przez wszystko. Musi zatem istnieć równowaga wszystkich sił systemu "słonecznego, aby mogła zaistnieć całkowita harmonia i zdrowie. Zasada ta dotyczy także człowieka, który musi żyć w harmonii ze wszystkimi istniejącymi siłami, a wówczas będzie mógł cieszyć się dobrym zdrowiem; w przeciwnym wypadku pojawiają się niedomagania, choroby i śmierć. Huang Ti postrzegał więc wszechświat jako makrokosmos, człowieka zaś jako mikrokosmos owego makrokosmosu. Aby człowiek mógł żyć w zdrowiu, według Huang Ti, musi być także w harmonii i zgodzie z otaczającymi go siłami.

Z powyższego szkicu widać wyraźnie, że cesarz Huang Ti wierzył w astrologiczne prawdy i przyjmował je jako prawdę życiową. Ponadto nazwał tę energię kosmiczną lub przepływającą przez wszystko siłę życia, niosącą powszechną harmonię - "Chi". Aby zapewnić właściwy przepływ Chi, konieczne jest utrzymanie właściwej równowagi pierwiastków Yin i Yang. Nowożytna akupunktura usiłuje tak manipulować tymi siłami życia we wszechświecie i w człowieku, aby usunąć chorobę lub przywrócić równowagę tam, gdzie w ciele nastąpiło jej zachwianie i pojawiła się dysharmonia.

Mówiąc krótko, Yang reprezentuje pierwiastek męski, pozytywny, związany ze słońcem, życiem, dobrem, witalnością i zdrowiem; Yin to pierwiastek żeński, negatywny, związany z księżycem, śmiercią, złem, wadą i chorobą. Choć są one pozytywne i negatywne, chińska mentalność nie postrzega jednego jako zły, a drugiego jako dobry; choć w rzeczywistości są

to dwie sprzeczne, przeciwstawne sobie siły. Dla Chińczyków oba te pierwiastki uzupełniają się i są jednością, widzianą jedynie z dwóch różnych perspektyw.

Jak działa akupunktura

Praktycy akupunktury wierzą, że mogą zdiagnozować każdy problem poprzez badanie 12 głównych punktów pulsu (po 6 na każdym nadgarstku) i określenie, czy mają do czynienia z:

a) nadmiernym przepływem chi, spowodowanym jakimś zablokowaniem jej przepływu w organizmie,

b) czy z deficytem chi, spowodowanym jakąś chorobą.

Kiedy już określą, jakiego rodzaju jest problem, stymulują jeden lub kilka punktów, aby odtworzyć właściwy przepływ chi i by przywrócić w ciele równowagę.

Yin i Yang przypuszczalnie przepływają przez organizm ludzki wzdłuż południków (meridianów) czyli kanałów przepływu energii. Według wiary praktyków akupunktury, ciało posiada 14 głównych południków, 47 drugorzędnych i 15 kanałów Luo, które stanowią połączenia pomiędzy nimi. Ponadto jest 365 głównych i 350 mniejszych punktów na ciele, w których należy umieścić igły i stymulacji jednego lub więcej punktów i spowodowania w ciele zmian fizjologicznych oraz odtworzenia równowagi lub usunięcia nadmiaru zgromadzonej w ciele Chi. Owe 365 punktów zaczerpniętych zostało z astrologii i przedstawiają one liczbę dni w roku. Ponadto każdy punkt reprezentuje szczególny obszar ciała, mający mieć odpowiednik w jakimś narządzie. Ciekawe jest, że dwa akupunkty mogą dotyczyć dwóch zupełnie przeciwstawnych problemów; jak na przykład leczenie biegunki i zaparcia. Jak więc ktoś może stymulować ten sam punkt i otrzymać pozytywny rezultat swego działania bez jednoczesnego oddziaływania na inny problem? Dobre pytanie!

Jeśli siła Yin jest zbyt mocna, należy umieścić złote igły w jednym lub kilku z 365 punktów, celem i wzmocnienia siły Yang. Jeśli jednak mamy nadmiar Yang, we właściwych punktach należy umieścić - celem wzmocnienia Yin - igły srebrne.

Praktycy akupunktury wierzą, że siły ciała muszą znajdować się w harmonii z siłami Yin i Yang tak, by mógł być zachowany właściwy przepływ Chi przez wszechświat i przez ciało poszczególnej osoby. Są jednak w świecie liczne siły, które odwodzą lub kuszą człowieka do odejścia od integracji i harmonii z Tao, uniwersalną siłą witalną. Jeśli ktoś odchodzi od Tao i konsekwentnie pozostaje w dysharmonijnym przepływie chi przez meridiany jego ciała, wówczas niewątpliwie przydarzą mu się dolegliwości, choroba, a nawet taka osoba może umrzeć.

Co więcej, do właściwego działania akupunktury niezbędne są siły psychiczne. Zazwyczaj nie informuje się o tym pacjenta, poszukującego leczenia metodami akupunktury. Faktem jest jednak, że lekarze o większych siłach psychicznych osiągają w swej praktyce lepsze efekty.

Związki z taoizmem

Akupunktura zrodziła się w kręgu chińskiej kultury religijnej i jest głęboko przesiąknięta naukami taoizmu. Wiele wieków temu Chińczycy wierzyli, iż Tao jest tajemniczą siłą, która

napędza do życia i ruchu cały wszechświat. Siła ta pochodzi od Boga i jest siłą uniwersalną, wiążącą także człowieka z naturą.

Samo słowo Tao oznacza drogę lub ścieżkę; taoizm jest zatem drogą wszechświata lub sposobem jego działania. Człowiek usiłuje żyć w harmonii z Tao. Jeśli jednak ktoś zajmie się zgłębianiem taoizmu, może przeżyć prawdziwy szok. Przede wszystkim jest to filozofia okultystyczna, kładąca nacisk na harmonię życia człowieka z wszechświatem i jego siłami, szczególnie chi (człowiek zdany jest na łaskę tych bezosobowych sił). Ponadto nie tylko zawiera w sobie praktyki okultystyczne, ale także spirytyzm, magię, wschodnie medytacje, w ten sposób mając nadzieję doprowadzić człowieka do nieśmiertelności poprzez łączność z duchami demonów, które nieustannie przekazują praktykującemu taoizm nowe objawienia.

Jedną z najważniejszych zasad taoizmu jest zasada sił Yin i Yang. Są one przeciwstawne, nie są jednak przeciwstawnymi siłami. Taoizm zakłada, że wszystko jest manifestacją uniwersalnej kosmicznej mocy, a zatem wszystko, co wydaje się być przeciwstawne, w istocie jest ze sobą w jedności i harmonii. Jest to bardzo ważna chińska koncepcja, bardzo trudna do zrozumienia i ogarnięcia przez mentalność człowieka świata zachodniego.

Taoizm zakłada także, że wszechświat wpływa na człowieka, a zatem wszyscy znajdujemy się pod jego bezpośrednią lub pośrednią kontrolą. Gdy człowiek traci harmonię z wszechświatem, pojawia się niedomaganie lub choroba. Należy zatem doprowadzić do wyrównania zaburzonej równowagi Yin i Yang. Yin i Yang są też aktywatorami przepływu chi, a chi przejawia się przede wszystkim w cechach Yin i Yang.

Nie sposób oddzielić praktyki akupunktury od jej religijnych związków z taoizmem. System ten postrzega człowieka jako jedno z wszechświatem, dlatego właśnie zasada harmonii i równowagi jest kluczowa dla wykorzystania mocy kosmosu w praktyce akupunktury. Chińskie początki tej metody leczenia jasno umiejscawiają ją wśród okultystycznej grupy praktyk lekarskich.

Źródło autorytetu

Podstawowym tekstem akupunktury jest "Huang-ti Nei-ching Su-wen" („Zasadnicze zagadnienia z klasycznej księgi medycyny wewnętrznej”). Księga ta stanowi zbiór 34 pism, połączonych ze sobą pomiędzy 2500 a 1000 rokiem przed Chrystusem które powstały na bazie astrologicznych i okultystycznych praktyk tamtych czasów. Zawiera dwie zasadnicze części:

- a) pierwsza to dialog pomiędzy cesarzem a jego lekarzem o teorii taoizmu;
- b) druga to ciąg dalszy tego dialogu, jednakże tematem są już okultystyczne praktyki lecznicze, związane z taoizmem.

A zatem podstawowe źródło autorytetu praktyki akupunktury ma swe korzenie we wschodnim okultyzmie.

Odpowiedź

a) Obj 16:12-14 mówi, że przygotowana została droga "dla królów ze wschodu słońca [...] a są to czyniące cuda duchy demonów, które idą do królów całego świata..." Mamy tu jasną sugestię wskazującą, iż większość istniejących dziś w krajach Zachodu praktyk okultystycznych pochodzi ze Wschodu; dotyczy to także akupunktury. Należy jej unikać!

b) Akupunktura, jeśli jej zastosowanie przynosi sukces, jest bezpośrednio związana z hipnotyzmem, który omówiliśmy już wcześniej. Jest to typowa praktyka okultystyczna, której chrześcijanie powinni unikać. Ciekawe, że jeśli igły zostaną umieszczone w niewłaściwych miejscach, dolegliwość wydaje się zniknąć. Naukowcy nie są w stanie zlokalizować akupunktów, ponieważ nawet poszczególne szkoły akupunktury zasadniczo różnią się między sobą co do ich położenia. Mówi się także, że owe punkty mogą przemieszczać się na ciele z jednego miejsca w inne, w zależności od tego, czy dana osoba jest chora, czy zdrowa. Zatem to właśnie hipnoza stanowi najbardziej logiczną podstawę sukcesów stosujących akupunkturę lekarzy.

c) Akupunktura nie zawsze jest skuteczna. W wypadku organicznych zmian w ciele, infekcji, chorób nowotworowych - generalnie nie przynosi efektów. Sukcesy odnotowuje się natomiast w zaburzeniach funkcjonalnych, jak choroby skóry, migreny i tym podobne.

d) Akupunktura daje mniej niż dostateczne rezultaty leczenia. W pewnym eksperymencie poddano badaniu dwie grupy pacjentów, leczonych na infekcję oskrzeli dwoma różnymi sposobami. Pierwszą grupę poddano terapii akupunkturą według akupunktów przeznaczonych do leczenia bronchitu. Drugą grupę nakłuwano w miejscach, które wskazane były jako odpowiednie do leczenia migreny. Druga grupa leczyła się znacznie lepiej niż pierwsza, co całkowicie podważa wiarygodność lokalizacji akupunktów, a zatem i całego systemu akupunktury.

e) Akupunktura jest nierozdzielnie związana z taoizmem. Każdy więc, kto zajmuje się akupunkturą lub poszukuje tego typu pomocy, dostaje się pod bezpośredni wpływ sił okultystycznych. Nei-ching twierdzi, że "leczenie ducha sprowadza się do prowadzenia ku Tao tych osób, które poprzez naruszenie podstawowych zasad wszechświata oderwały się od swych korzeni i zniszczyły swą prawdziwą istotę". Nawet, jeśli taoizm jest przemilczany w praktyce akupunktury jest, jak widać, związany z nią bardzo ściśle.

f) Niektórzy lekarze wierzą, że akupunktura czasami działa na tej samej zasadzie, jak każdy efekt placebo. Wypróbowano to w przeszłości na wielu pacjentach i wykazano, że istotnie efekt taki istnieje. Placebo to po prostu jakiś neutralny środek, podawany pacjentowi przekonaniem, że otrzymuje właściwy lek, który leczy jego chorobę; pacjent psychologicznie stymuluje swój organizm, co czasem prowadzi do samouzdrowienia. Tak właśnie jest w przypadku akupunktury.

g) Ponieważ akupunktura wymaga życia zgodnie z zasadami taoizmu, każda próba zbliżenia się do niej nieuchronnie prowadzi chrześcijanina do konfliktu i duchowej walki z okultystyczną filozofią tego ewidentnie antychrześcijańskiego systemu wiary.

h) Diagnoza problemu jest wysoce subiektywna, ponieważ lekarz bada jedynie 12 punktów pulsu. Przepuszczalnie dobrze wyszkolony i doświadczony praktyk akupunktury może zmierzyć i określić setki wariacji tych pulsów oraz sprecyzować, w którym meridianie nastąpił niewłaściwy przepływ psychicznej mocy, chi, jedynie na podstawie badania w tych 12 punktach. Bez wątpienia, z medycznego punktu widzenia, działanie takie jest całkowicie pozbawione sensu i wyraźnie wskazuje na kontakty duchowe, demoniczne, pozwalające mierzyć ową niewidzialną, niematerialną psychiczną siłę.

i) Ludzie leczący za pomocą akupunktury wierzą, że jeśli żyjemy w harmonii z Tao, będziemy pozostawać w doskonałym zdrowiu. Powinni więc sami być nieśmiertelni, ponieważ śmierć również rzekomo można przezwyciężyć za pomocą akupunktury. Jest to oczywiste kłamstwo.

Źródło:

John F. Mc George Jr. - "Herezje, kultury, sekty"